

INTERVJU

Sa a Bo i , pomo nik intendantice za dramski program Dubrova kih ljetnih igara

Kako je ranije najavljeno, premijerni dramski naslovi 72. Igara su „Van sebe“ i „Glava lava“. Što nam možete reći o te dvije predstave?

„Van sebe“ je dio europskog projekta „Port of Dreamers“ sufinanciranog sredstvima programa Europske unije Kreativna Europa, čiji su projektni voditelj Dubrovačke ljetne igre. Projekt je obilovao čitavim nizom aktivnosti u protekle tri godine: simpozijima, radionicama, izložbama i mislim da je jedan od razvojnih pokazatelja našeg festivala. Predstava „Van sebe“ koja se na univerzalni način bavi ljudskošću bivanja migrantom, postavljajući pitanja koliko smo svatko za sebe u potrazi sa svojim poslom, kreiranjem sudbine i upravljanja životom migrant, za mene je dragocjeno umjetničko istraživanje. Svakako je treba pratiti i u kontekstu drugih produkcija koje su kreirane u sklopu projekta, a to su „Proslava“ SNG-a Maribor i „Pod istim krovom“ udruge Kulturanova i Novosadskog pozorišta, koje će se sve izvesti u prostoru Lazareta, svjedočeći o jedinstvu pokušaja odgovora na temu migracija kroz različita autorska i umjetnička očista.

Adaptacija romana Ivana Salečića, „Glava lava“, bogata je freska u kojoj se problemi suvremenog Dubrovnika zrcale u njegovoj bremenitoj prošlosti, vraćajući nas ishodištima dubrovačke kulture: Himni slobode. Drago mi je da ove godine Dubrovačke ljetne igre prate rad kako mladih snaga hrvatskog kazališta, trenutno najtraženijeg redatelja Ivana Penovića, tako i već profiliranih umjetnika kao što su Aida Bukvić koja se prvi put predstavlja na Igrama te Nataša Rajković, poznata dubrovačkoj publici po kultnoj „Radionici za šetanje, pričanje i izmišljanje“ koju je kreirala u suradnji s Bobom Jelčićem.

Prošlogodišnje premijere „Grižula“ i „Mara i Kata“ i ove su sezone dio programa, kakve su reakcije publike bile lani? O Mari i Kati dovoljno govore i već rasprodane ulaznice za ovogodišnjih čak 5 izvedbi?

Mislim da su i „Mara i Kata“, a i „Grižula“, u uvjetima najveće pandemijske krize pokazale produkcijsku i umjetničku žilavost festivala, sve su predstave bile rasprodane. „Mara i Kata“ su jedna od predstava o kojima se dugo pričalo i evo već i sad prije početka festivala razmišlja se o dodatnim izvedbama jer karata nema, a svakodnevno publika zove i traži kako doći do ulaznica. Velika vrijednost „Grižule“ je svakako upoznavanje studenata Akademije s Držićevim jezikom i poetikom jednog od najvećih hrvatskih dramskih pisaca. Ponavljam, osim u Dubrovniku, jako ćete rijetko naići na izvedbe Držićevih komada bilo gdje u Hrvatskoj tako da su se studenti sreli s ljepotom i kompleksnošću njegova svijeta po prvi put u profesionalnom okruženju u kojem je predstava nastala. Njegovanje, interdisciplinarnost i neiscrpna rekontekstualizacija naše kulturne baštine, jedna je od osnovnih vizija Dubrovačkih ljetnih igara koju moramo kontinuirano njegovati u različitim produkcijskim okvirima.

Dubrovačke ljetne igre uključene su u više EU projekata. Bile su dio „Future Epicsa“, a sad je u tijeku „Port of Dreamers“ kojeg ste umjetnički direktor. Recite nam nešto o njima. Kakva su iskustva sudionika?

S ponosom mogu istaknuti da je naš umjetnički tim predvođen Dorom Ruždjak Podolski već u prvoj godini ishodovao čak dva projekta financirana od strane Europske komisije što je velika čast, ali i

velika odgovornost. U međuvremenu Dubrovačke ljetne igre partner su u još jednom projektu „Sinergy“ koji je dio glazbenog programa. Naglašavam da je to ogroman uspjeh jer se projekti Europske komisije lakše provode ako ste akter nezavisne scene nego kada ste institucija koja robuje drugačijem tipu zakonske regulative. „Future Epics“ je meni osobno bio zanimljiv jer se bavio mladim umjetnicima i razvojem nove publike te smo ga mi iskoristili i za neka nova otkrivanja ambijentalnosti, dok je „Port of Dreamers“ stvarno bio produkcijski zalogaj s obzirom na to da smo voditelji projekta, čime je naša odgovornost puno veća. U svakom slučaju, puno smo naučili i smatram da poučeni ovim iskustvom trebamo festival razvijati dalje u smjeru međunarodnog umrežavanja, s obzirom na to da financiranje kulture na lokalnoj razini u uvjetima pandemije postaje podložno neprestanim promjenama.

Što mislite, kakav utjecaj imaju takvi EU projekti na umjetnike koji su uključeni i što znače za instituciju koja ih provodi?

Kao umjetnik, prije dolaska u Dubrovačke ljetne igre bio sam uključen u četiri vrlo različita EU projekta, no svaki je na neki način pridonio mom umjetničkom razvoju, što kroz susrete i razmjenu

znanja s drugim umjetnicima, ali i upoznavanje različitih programatora i programacijskih kuća koje su značajno doprinijele mojoj međunarodnoj vidljivosti na europskom kulturnom tržištu. Za instituciju poput Dubrovačkih ljetnih igara konkretno u kazališnom smislu, mogli smo dijelom sufinancirati naše planirane produkcije, ali i otvoriti se različitim novim aktivnostima kojima možemo raditi na širenju kako publike, tako i informacija o samom festivalu. Također, EU projekti donose aktivnosti koje se nužno ne događaju za vrijeme festivala, ali svakako obogaćuju našu osnovnu viziju i misiju.

Što znači raditi festival u ovom pandemijskom razdoblju? Koji su izazovi i nedostaci, a postoje li uopće neke prednosti ili čari?

Upravo sam prije nekoliko dana razgovarao s Natašom Rajković o tome kako mi umjetnici ne volimo riječ kriza nego se više priklanjamo terminu izazov pa nas je tako i ova pandemija izazvala da dalje razvijemo svoju kreativnost i otkrijemo neke svoje skrivene potencijale. Svakako, žao mi je svih projekata koji su morali

biti odgođeni ili otkazani, ali razvili smo svoju kreativnost i kroz nju pokazali izdržljivost. Još jednom podsjećam da su Dubrovačke ljetne igre jedan od rijetkih festivala koji se uopće održao prošle godine i to u svojoj punini, dajući šansu hrvatskim umjetnicima da još jednom pokažu sav svoj talent, ali i predstavljajući međunarodne partnere kroz naše europske projekte.

Za kraj, što očekujete od ovogodišnjih igara?

Iskreno se veselim svakom gledatelju, građanima i posjetiteljima Grada koji će doći na festival i pratiti naše programe. Mislim da je, unatoč poteškoćama, programacija dobro izbalansirana kroz velike i kultne naslove poput „Hamleta“ koji se vraća na Lovrjenac, no festival i dalje ostaje poligon za umjetnička istraživanja i predstavljanje mladih umjetnika. Neobično mi je drago da ove godine imamo ponajveći broj žena-umjetnica na mjestu autora naših, ali i gostujućih produkcija. „Port of Dreamers“ ili „Luka sanjara“, lijepa je krilatica ovogodišnjeg festivala.

